

LEGENDE VAN SINT-VEROON

Volgens de legende was Sint Veroon de zoon van Lodewijk de Duitser, dus de achterkleinzoon van Karel de Grote. Toen zijn ouders hem uithuwelijkten, vluchte hij weg uit het ouderlijk kasteel te Mainz en belandde te Lembeek op de hoeve "Pergate", waar hij hoeveknecht werd en er omstreeks 863 overleed.

Tijdens zijn leven te Lembeek liet Veroon zich opmerken door zijn godsvrucht, hij deed zelfs enkele mirakelen, na zijn dood was men hem stilaan vergeten tot hij, in 1004, verscheen aan de Humbertus, pastoor van de gemeente Lembeek.

Sint Veroon beviel aan deze, zijn graf te doen herwaarder en van dan af kende Lembeek een grote volkstoeloop en werd een bedevaartsplaats.

Doch enkele jaren later waren er in Brabant heel wat wanordelijkheden en de Graaf van Henegouwen liet wijselijk de relikwieën van de heilige Veroon naar Bergen (Mons) overbrengen, waar ze een veilige bergplaats vonden in de kerk van de H. Waldetrudus.

Later werden ze echter naar Lembeek teruggebracht.

De Graaf zou echter wel door een gewapende escorte vergezeld zijn geweest, en volgens sommige geschiedschrijvers zou daar de oorsprong van de soldatenprocessie te vinden zijn.

Volgens andere, zouden het gewapende boeren zijn geweest, zoals; schuttersverenigingen, gilden enz. .... Deze droegen de relikwieën van de Heilige langs de gemeentegrenzen, om hen zo te vrijwaren van de pest. Heden wordt Sint Veroon aangeropen tegen hoofdpijn en reumatische aandoeningen.

En zo ontstonden dan de paassoldaten.

Men heeft er sporen van terug gevonden tot in de 16de eeuw.

***

De oorsprong van de aan de Sint-Veroonmars deelnemende militaire groeperingen gaat ver terug in de geschiedenis. Van oudsher werd het reliekschrijn van Sint-Veroon op paasmaandag vergezeld door militaire groeperingen. Aanvankelijk werd deze rol vervuld door de schuttersgilden. Later ontstonden specifieke militaire groeperingen met als exclusieve opdracht het vergezellen van het reliekschrijn. Wanneer deze groepen ontstonden is niet meteen duidelijk. In de gemeenterekening van 1736 vinden we uitgaven terug voor deze specifieke groeperingen op paasmaandag. Men heeft

het daarbij steeds over "la jeunesse", gewapende mannen te paard of te voet. Onderweg werd buskruit verschoten en muziek gespeeld.

Of we hier van een vereniging of verenigingen in de letterlijke zin kunnen spreken, is weinig waarschijnlijk. Er is geen enkel geschrift bewaard gebleven, laat staan statuten, rekenboeken of enig ander document die het bestaan van een feitelijke vereniging aantoont. Dit verklaart meteen waarom de kosten van de deelnemers voor buskruit en muziek door de ganse dorpsgemeenschap werden gedragen. Weken voor de processie werden de koppen bij elkaar gestoken en werden de nodige afspraken gemaakt. De traditie en gebruiken, mondeling van generatie op generatie overgeleverd, speelden hierin een zeer belangrijke rol. Op dit vlak vertoont de Lembeekse Sint-Veroonmars veel gelijkenissen met de marsen tussen Samber en Maas.

Het lijkt geen twijfel dat de huidige soldatengroeperingen hun oorsprong vinden in dit eeuwenoude militaire escorte, dat gewapend, met muziek en wellicht in uniform aan de processie deelnam.

De Carabiniers, samen met de Cavalerie, kunnen daarom beschouwd worden als de erfopvolgers van deze eeuwenoude groeperingen waarvan het ontstaan lang voor 1830 te situeren is.

5.° 2'5."N .°. '2."

